

«ПЕРЕЗАВАНТАЖЕННЯ НЕ ВІДБУЛОСЯ»

З якоюсь особливою огидою спостерігаю за процесом подальшої дегенерації українських засобів масової інформації, які заражають вітчизняний інфопростір все новими й новими метастазами. Саме вони забирають будь-який сенс будь-яких фронтонних перемог України, наповнюючи з середини країну гнилим духом розпаду.

Марно було сподіватися з самого початку збройного вторгнення, що так звана «четверта влада» гратиме важливу оборонну роль в нашій державі. Адже «Марафон новин» був утворений з тих каналів, які належали олігархам, котрі не мали жодних політичних поглядів, і завжди балансували і паразитували на аполітизмі мас і робили на цьому свої гроші.

І тут раптом вони стали основою нашої національної військової пропаганди. З тим самим довоєнним складом менеджерів, журналістів, редакторів і телеведучих.

Так, від деяких, найодіозніших їм довелося таки відмовитись, але вони від цього, здається, не дуже й постраждали.

У Києві заборонили борди «Армія. Мова. Віра» Фонду Петра Порошенка

Найцікавіша історія вийшла з так званими «агентами масового впливу» чи так званими діячами «шоу-бізнесу». Ще тільки вчора вони масово їздили до раші, паслися на їх щедрих луках, деякі забезпечували своїми піснями половину російських виконавців. І тут раптом практично всі перевзулися і перефарбувалися, як по команді зверху. І стали такими міцними патріотами, що аж свідомість відмовляється вірити в це.

І якщо ви сьогодні включите будь-яку ФМ-станцію чи телеканал ви побачите, що НІЧОГО не змінилося – це все ті ж імена, що й три роки тому, вони й надалі є основою усіх трек-листів і програм.

Ні, ну деякими з них звичайно довелось пожертувати – а саме тими, хто дуже вдало інтегрувався в російський інформпростір і не виявив жодного бажання повертатися і перевзуватися.

Зараз скажу парадоксальну річ – але деякі з них у мене викликають навіть більше поваги присутністю своєї власної ПОЗИЦІЇ, так – ворожої до України, але позиції. На відміну від тих кон'юктурних хамелеонів, які вчора мали в репертуарі 100% російських пісень, а за якихось два місяці якимсь магічним чмном вже мали 100% українських. Ви вірите, що справді щось змінилося?!

Невже нікому і нічого не говорить про те, що просто відбулася жадлива підміна, тотальна маніпуляція свідомістю українців – і нічого хорошого це не принесло. Україна – попри 100% український музичний контент у своєму інфопросторі не стала більш українською ні на йоту. Що все це лише величезна омана, гра власників інфопростору в свою хитру гру, за допомогою все тих же перевірених «агентів впливу». І головне – всій цій підміні продовжують підігравати навіть ті журналісти і громадські діячі, які в мене раніше викликали повагу. Бо їх

позиція говорить або про їхню сліпоту і поверховість або про відсутність чітких поглядів і переконань. Але ж вони трохи більше від пересічних громадян знають усю цю «пекельну кухню»!

Сьогодні я з жахом спостерігаю, як руйнуються останні наріжні камені нашого інфопростору – інформагенства, які стають на рейки дешевих таблойдів, годуючи країну, надуманою спосовленою інформацією, заснованою на висмоктаних із пальця байках і плітках, замість серйозної журналістики, що містить цифри і факти і є реальним осмисленням трагедії нашого народу.

І якщо ви, українці, проаналізуєте цю інформацію, якої, до речі так багато нині у Фейсбуці – то помітите, що в основі її лежать всі ті ж, перефарбовані і перевзуті персоналії, яких творив нам останні десятиліття наш олігархічний інформаційний простір. Це всі ті ж герої солодкого гламуру, яскравих довоєнних вечірок, псевдоукраїнських комедій, герої грандіозних телевізійних шоу, де ці «герої» перемагали з російським репертуаром.

Сьогодні ті ж самі ЗМІ за допомогою тих самих «зірок» формують нові пропагандистські тренди, нові «бойові легіони», які формують покоління завтрашніх українців...

Нічого, нічого не змінилося в «датському королівстві» все та ж брехня і конформізм, все те ж заробляння грошей, але вже на патріотичних гаслах, все та ж беспринципність, поверховість і всеїдність з повним небажанням думати і аналізувати.

А думки і аналіз говорять про те, що наш інформаційний простір з початком війни мав би змінитися кардинально – десятки імен мали би однозначно випасти з ротації, а їм на зміну мали би прийти інші – чистіші, порядніші, розумніші, ближчі до української традиції. Ті для кого українська мова, культура, письменники та історичні постаті мають вагу і значення, бо вони є невіддільною частинкою їхнього світогляду, їхнього менталітету, їхнього генкоду – і значить нам не варто боятися за майбутнє нашого народу. Але перевантаження не відбулося. Спам і вірус переповнює наш інформаційний простір і нашу колективну свідомість.

І вже ніхто не задумується, що сакраментальна фраза Гамлета «To be – or not to be?» це не рядок із попсової пісеньки без сенсу і змісту...

Анатолій МАТВІЙЧУК